

אשדות

עלון אשדות יעקב איחוד

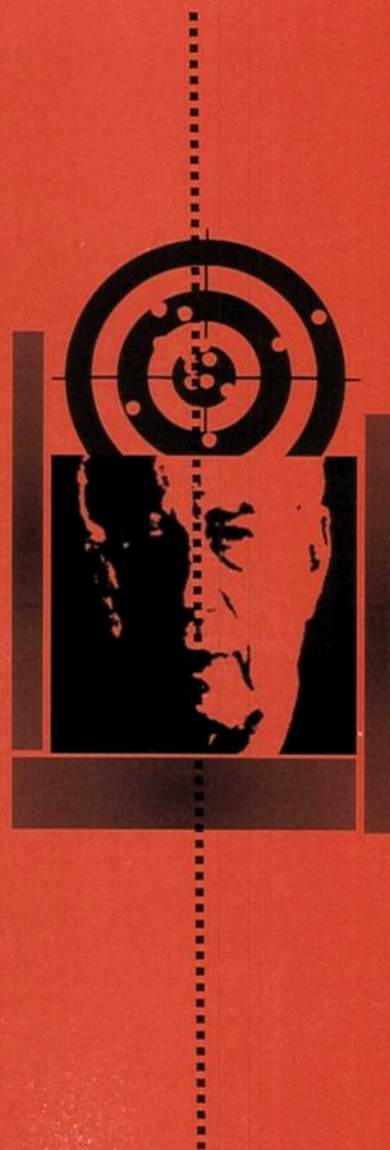
החייל הוטיק שלא ידע לשיר

לכדורים אין לאום.
מתי יקיץ הקץ על התנקשויות בעולם?
דרכו של חייל וטיק הסתיימה
על ידי מכרו הוטיק מעופרת.
לרשע אין לאום,
העדר הטקט גם הוא רשע.
על מסך הטלויזיה
מתחת לגוף המת ריצדו
תוצאות מודגשות של משחקי ספורט.
היטלר, שוב, משוטט ליד כל דלת
ובראשו רציחות עתידיות.
היטלר – לעתים ערבי, לעתים יהודי
לעתים באוקלהומה, לעתים במוסקבה.
היטלר שוב רוצה להיות פירר
באזניים רבות הוא לוחש: 'החלט! רצח!
האם אמת היא שבכל ילוד
יכול להיוולד פשיסט חדש?
האם אמת היא שהיטלר מצוי בתוך כולנו?
תני לנו תקוה, המאה העשרים ואחת
המאה העשרים, מי את?
תא הגזים של תקוותנו.
והוא שוכב, בודד
עייף עד מוות מהאחר, ומעמו.
יצחק רבין
החייל הוטיק
שלא ידע לשיר,
עם הגוף המת של השיר,
על שפתייו.

נ.ב. יצחק רבין לא ידע לשיר, כששר
בפעם הראשונה, נהרג. היה זה שיר
של שלום.

יבגני יבטושנקו

עלון 1554 – 30/10/20

פתיח

אחד הסממנים המובהקים של קיבוץ מופרט הוא הקטנת הביזבוז למינימום, ולכן נדיר למצוא ברז ציבורי, שהרי אין למי לשייך את המים הבוקעים ממנו. בעוד בעבר, הלא ממש רחוק, יכולת לראות ברז מים נזיל, כמעט על כל צעד ושעל, הרי שהיום, רוב מכריע של הברזים הציבוריים נעלם או נאטם, עד כדי שלעיתים בשעת דחק אתה נאלץ לפתוח ברז כיבוי אש כדי לשטוף ידים או חלילה לרוות את צמאונך. הברז היחיד, פחות או יותר, שנותר פעיל, הוא מה שקרוי במקומותינו 'ברז שרות' שצמוד ליחידת המגורים, אלא שאף הוא רתום לעיתים קרובות לצינור המשתלשל לגינה, כך שגם אמצעי זה מנוטרל. איפה ימי הביזבוז העליזים של פעם?

דוגמה נוספת - חשמל ציבורי. בבתים הדו-קומתיים הישנים, דוגמת זה שבו אני מתגורר, מצוי גרם מזרקות תלול למדי ונטול מעקה, שמוליך לדירותיהן של משפחות צעירות עם ילדים. גרם שאיננו מואר. שאלתי למה, וענו לי שזה יקר, וחוצמזה מצריך הסכמה של כל משתמשי הקומה, כי אחרת לא ניתן לשייך, ולכן הפתרון האשדותי הוא להשתמש בפנס כיס כדי לחסוך את ההוצאה האיומה הזו, או חלילה להסתכן בנפילה.

אני מלא הערכה למאמציה השיווקיים של שרה בארי, שעושה לילות כימים לקדם את שיפוץ בית התרבות הישן, על מנת להשיב מעט עטרה ליושנה. לאחרונה היא אוספת חתימות של חברים כדי לכנס אסיפה מיוחדת להארת הנושא אחרי שנדחתה שוב ושוב, ושולחת חומרים. רוב הציבור, כך עושה רושם, די אדיש ליוזמה. בואו נקווה להתעוררות לקראת האסיפה.

שבת סתווית נטולת סגרים

אבנרן

משאבי אנוש

ולפני כחודשיים נכנסה לתפקידה **עינת אפשטיין, מזכירת הקיבוץ החדשה**, עינת לומדת את התרבות של אשדות, את החברים, את הצרכים, ומאוד נמרצת לעשייה. אני מאחלת לך, הצלחה רבה בתפקיד, שתדעי תמיד להיעזר בנו המנהלים שסביבך, שתצליחי לנתב את דרכך בין כל הצרכים של הסביבה הקיבוצית של אשדות, את באה עם צידה רצינית מעברך, מקריירה שעשית עד הגיעך אלינו, ואני בטוחה שתצליחי. בהצלחה!

בימים אלה ממשיכה במרץ לגייס. בסוף דצמבר **ענת לוזון** חשבת הקיבוץ מסיימת את תפקידה, וכבר באמצע נובמבר יגיע חשב חדש להתחיל חפיפה - **עמוס נצר**, היה חשב כבר בקיבוצים רבים, איתרנו אותו בצוות ייעודי לגיוס תפקיד זה - ישי, עינת, יונתן, יניב ואני. עמוס מביא אתו ידע קיבוצי ותעשייתי (תעשיית קיבוצים), בתפקידו הקודמים היה חשב של עין דור והיום חשב של מזרע ויהיה גם שלנו ב- 50% משרה. בנוסף, עוזרת לניב ליש ולצוות האיתור בגיוס מנהל קהילה למתיישבי אשדות יעקב איחוד, יושבת בצוות האיתור, מנהלת את תהליך הגיוס ועוזרת לצוות לגייס את המנהל המתאים ביותר לאשדות.

וגם תפקיד **אחראי/ית חצר** חוזר לבמה, ואנו נתאם פגישות עם המועמדים. צוות האיתור יהיה מנהל קהילה, מזכירת קיבוץ ואני.

וקצת שוב לענייני קורונה..... לשמחתנו רוב העובדים שהוצאנו לחלי"ת במוסך, בחינוך, חזרו לעבודתם. אך יש עוד דרך. החינוך הבלתי פורמאלי טרם חזר במלואו, וכן נהרא - תיירות עדיין לא החזירה את כל עובדיה

סוף בעמוד הבא

תקופת הסגר השני נגמרה, ואנחנו שוב חוזרים לשגרה ומבינים שלשגרה שכזאת נצטרך להתרגל גם בטווח הרחוק, ולכן, דברים שהתעכבו עד כה, אנחנו חוזרים לקדם.

בשבוע שעבר נפרדנו מ**יונתן אלתר** מזכיר הקיבוץ היוצא, עשינו פרידה מצומצמת בצוות התיאום (בשל מגבלות הקורונה), עם קליפ מרגש (שנשלח גם אליכם ואפילו יונתן התרגש), מתנה יפה, והרבה מילים חמות, היתה פרידה נעימה שעשתה סגירת מעגל לכולנו. גם הנהלת/ מועצת הקיבוץ תיפרד בישיבה הבאה.

יונתן, שלכל אורך השנים תרם לקיבוץ בתפקידים שונים, בהם מזכיר, תפקיד אותו מילא בפעם שלישית או רביעית, יוצא לפנסיה, ואנו מאחלים לו הרבה נחת, בריאות, הנאה, ובהצלחה בדרכך החדשה.

מילים שכתבנו ליונתן,

יונתן,

אחרי שנים רבות של עשייה בקיבוץ, אתה מסיים, ויוצא לדרכך חדשה.

עברת תפקידים רבים בקיבוץ, בכולם הענקת מהידע והחוסן שלך, מהבנת המציאות ומכישורך הרבים. בתפקידך האחרון כמזכיר קיבוץ, קידמת עוד תהליכים, יצרת עוד קשרים והבאת בצניעותך הרבה, את עצמך.

לשבת בכיסא המזכיר זה לא דבר פשוט, ולמרות שגם לך לעיתים הדברים היו לא קלים, אתה תמיד המשכת להסתכל על הדברים בצורה אובייקטיבית, לא נותן לדברים לחדור מידיי, אבל מאוד בהתחשבות בסביבה ובציבור וברצון אמיתי לתרום ולעשות.

אנחנו מודים לך על התקופה הזאת ומאחלים לך "בדרך שלך", תמשיך להיות מי שאתה ושתהיה לך תקופה מלאה הנאה, אושר, משפחה, זוגיות, חוויות חדשות ובריאות רבה.

מעריכים ומוקירים,

מאיתנו, קיבוץ אשדות יעקב איחוד וחבריו.

משאבי אנוש – המשך

לקום מהספה !!!

ברוריה שרון

ומחכה שהמדינה תחליט להחזיר את עבודת הצימרים. הצלחנו בסה"כ לשמר את העובדים, המנהלים שומרים על קשר גם עם העובדים שטרם חזרו לעבודה, ואנו דואגים לזכויותיהם כולל קשר מול ביטוח לאומי לכל מי שמתעכבים לו תשלומי האבטלה. מבחינתי זה חשוב ביותר ללוות את העובדים, לתת את ההסברים, ולדאוג להם גם כשהם פחות בידיים שלנו, לשם הביטחון שלהם והיכולת שלהם לקבל את זכויותיהם מהמדינה. מקווה שבקרוב נחזיר את כלל המערכות לתפקוד תקין עם מצבת עובדים מלאה.

וקצת בנימה אישית,

שימרו על בריאותכם, שימרו על ההוראות, אנחנו משתדלים כמה שאפשר לעשות זאת גם (ללא פגישות מרובות משתתפים, שמירה על מרחק, מסיכות, היגיינה) וחשוב שנשמור על אחוזי תחלואה נמוכים, על מנת להימנע מסגר נוסף, ולמשוך על תקופה ארוכה יחסית של שגרה נורמאלית. בקרוב בתי הספר חוזרים בחלקיות, נקווה שילדינו יוכלו לחזור לשגרה מסויימת.

רוצה לחזק את היוזמה של השיעורים הפרטיים על ידי מתנדבים, אין לי כל נגיעה לדבר אבל כמי שחיה במקום אחר (כפר קיש - מושב), זאת ממש יוזמה מקסימה, ודוגמא לקהילה מה היא.

שבת שלום,

סמדר - מנהלת משאבי אנוש קיבוץ אשדות יעקב איחוד ותאגידיו.

זה לא ערבים ויהודים,
זה לא חילוניים ודתיים,
זה לא מזרחיים ואשכנזים

זה מאבק על פרצופה של המדינה

כל מנהיגי מדינת ישראל, הטובים או הרעים (תלוי את מי אתה שואל), היו רק בני אדם שפעלו עם אגואים, עם אינטרסים, תאבי כוח. חלקם עם ראייה צרה, חלקם עם רחבה (תלוי את מי שואלים).

אך, אין ויכוח, המדינה היתה אצלם בעדיפות ראשונה!

גם ביבי, בתחילת הדרך, היה כזה (כך אני מאמינה).

אך שילטון ללא גבול ועוד בידי אדם עם נטיות "קצת" חורגות מהנורמה,

משחית מאוד!

והיום בראש המדינה שלי עומד אדם, שהוגשו נגדו כתבי אישום קשים וממיט חרפה על כולנו.

לא רק בפחירות מחליפים שלטון ושליט. אנו לומדים מההיסטוריה שבמדינות דמוקרטיות, דיקטטוריות ואפילו מלוכניות, כשהאזרחים ירדו בהמוניהם לרחובות - הוחלפו שליטים ומנהיגים. (אצלינו זה קרה ע"י רצח, אבל אנחנו לא דוגמא)

בשנה האחרונה מתרחשים במדינה תהליכים שהולכים ומתחזקים. אזרחים רבים רואים עצמם אחראיים לחיים שלהם. והעם יוצאים לרחובות

כדי לנקות את זיהום האויר שהולך ומתעבה מעל המדינה.

וכיוון שכנסת ישראל, אין בכוחה להעביר מעלינו את ביבי וחבר מרעיו,

עלינו החובה לעשות! יש לקום מהכורסא ולצאת! שהמונים ישטפו את הרחובות כדי להסיר את הרעה הזאת.

נ. ב. תושבי עמק הירדן, ערש הציונות: איפה אנחנו?! בכוחינו למלא את כבישי העמק.!! לצאת יחד עם העשרות ומאות אלפים שיוצאים בכל הארץ.

רק המון רב מאוד יכריע את המערכה.

נחוצה: אמונה בצדקת הדרך, נחישות והתמדה!

ב'לוג' – לא רק מייצרים - תורמים

אנו שמחים להעניק שי קטן לבני הבית שיספק תעסוקה מהנה לכל המשפחה בזמן הסגר. הבית הזה זה לוג... ולוג זה הבית שלך!
 ערכת שוקולד לבניית בית משוקולד.

ועוד התנדבות חשובה בימים אלה, **תרומת דם** של עובדי לוג. כ-20 איש תרמו דם בניידת מד"א שהגיעה לילוג'. כל-הכבוד!

בזמן האחרון נערכים בלוג מבצעים שונים, התרמות שונות באדיבות משי"א של לוג, הדס.

עובדי לוג השתתפו במרוץ למען חולי ALS - **רץ ברשת ALS**. לוג תרמה למרוץ בתרומה זו מאפשרים ליזום ולהפעיל תוכנית תמיכה וקידום מחקר למחלה. השנה נערך המרוץ באופן דיגיטלי. עובדי לוג קיבלו חולצות וכל אחד רץ במקומו, ביתו, לא רצו יחדיו כדי למנוע התקהלות.

ובחודש אוקטובר, **חודש המודעות לסרטן השד**, תרמה לוג לטובת שתי עמותות שפועלות להעלאת המודעות למחלה - 'חלאסרטן' ו'אחת מתשע', תמורת התרומה קיבלנו מחזיקי מפתחות עם הכיתוב - 'זוזי להבדק'.. מטרה טובה.

ועוד קיבלו עובדי 'לוג' - כאן זה לב... עובד/ת יקר/ה,

רצינו להגיד לך, כמה טוב שיש לנו עובד/ת כמוך! כמו בכל שנה, חגי תשרי טומנים בחובם תקוות חדשות, התקווה שלנו היא שנעבור יחד את התקופה המאתגרת הזו בבריאות איתנה.

בחינוך החברתי

הקשר לילדים, תשומת הלב וההתאמה של העשייה לצרכים המשתנים והמתעדכנים של התקופה.

האתגר המרכזי בשלב הנוכחי עימו המערכת מתמודדת הוא עם 'תפירת מענה' לשכבות א'-ד'. ניסיון שנעשה בתחילת התקופה להציע מתכונת מרודדת של פעילות הפגה לא צלח ממספר סיבות מובנות ונכונות. בשבוע האחרון, לאחר קיום סקר בסיסי של הצרכים העולים "מן השטח" (צרכי ההורים? צרכי הילדים?) ניתן מענה מותאם לשכבות א' + ב'. ההטרוגניות של הקהילה בה אנו נמצאים מעצים את האתגר במציאת "פיתרון" שיתאים לכולם, רובם. החוכמה נמצאת כמו בהרבה מקרים אחרים במציאת שביל הזהב בין שלל הרצונות הללו.

לצערי עדיין לא הצלחנו לייצר מענה אטרקטיבי די הצורך לשכבות ג'-ד' ולכן ההיענות מצד הציבור הייתה נמוכה, באופן שאילץ אותנו שלא לפתוח את פעילות ההפגה לשכבות אלו. למרות שאני מניח שזה מיותר לציין, זה הנושא העיקרי שמצוי כרגע על שולחני. אני עושה כל מאמץ כדי שגם מקטע גיל זה יקבל מענה כלשהו ויוכל גם הוא ל"הרוויח" מן היתרונות הגלומים במקום בו אנו חיים ומן האפשרויות הרבות שהוא נותן.

נכון שזה היה לפני כשלושה שבועות ועדיין ראוי לציין ולהזכיר את בנות ובני הנעורים, אשר רגע לפני חג הסוכות התגייסו כמדי שנה למבצע חלוקת הסכך. בעזרתו הגדולה של גל מלמוד, שתמיד מסביר לנו פנים ובתגבור של שכבה ח' חילקנו כ- 1000 כפות תמרים לתושבי הקהילה. מבצע החלוקה היה הזדמנות טובה של החברה לצאת מעט מן הבתים במהלך הסגר ולקיים פעילות פיזית במרחב הפתוח, גם אם מעט לעת הייתה התרופפות קלה בכל הקשור להקפדה על כללי הבריאות (בעיקר קושי בעטיית המסיכות לאורך זמן ממושך, בחוץ).

רגע לפני תחילתו של הסגר, קיימנו בשכבה הצעירה את טקס הכניסה לשכבה ז'.

סוף בעמוד הבא

וְלֹא כְמוֹ בְּעֶבֶר וְלֹא כְמוֹ שְׂדֵבֶר, הַכֹּל עוֹמֵד לֹא יִזָּ.

עֵצָב, גִּשְׁם, אֶהְבֵּה, לֹא מְשִׁנִּים דָּבָר, מִשְׁהוּ מֵת, מִשְׁהוּ נִגְמַר.

מִלְיוֹנֵי אֲנָשִׁים לְבָד, וְאִם כָּבֵד לְבָד אִזְ שִׁיְהִיָּה בְּתוֹנֵעָה, שְׁנֵתְחַמֵּם, שְׁלֹא נִקְפָּא, שְׁלֹא נִשְׁתַּגַּע.

זֶה מְשִׁתְנָה אֶבֶל לֹאט וּמְשִׁנָּה כָּל כֶּךָ מְעֵט. [מיכה שטרית]

עם תום חגי תשרי שבנו להפעיל מקטעים מסוימים של מערכת החינוך החברתי. לאט, בזהירות, בצורה מדודה ושקולה. עם הרבה מגבלות וסייגים ומתוך למידה ותובנות שחלקן נרכשו גם באירועים שחווינו במהלך הסגר.

הראשונים לחזור ולקיים מפגשים ופעילות היו השכבה הצעירה (ז'-ח') וחברת הנעורים (ט'-י"ב). בכדי להתמודד עם המצב ועם ההנחיות העדכניות שינינו את דפוסי הפעילות, את המינון, את המיקום ואת אופי המפגשים. פעלנו ואנחנו פועלים לקיום מפגשים עם קבוצות יותר קטנות (שכבה אחת או שתיים ולא כל חברת הנעורים).

אנו מקפידים לקיים את הפעילויות בחוץ, באוויר הפתוח, בחצרות ובמבואה למועדונים. לשמחתי (מזלנו?) לעת עתה מזג האוויר משתף איתנו פעולה בהקשר זה.

אם להסתכל על חצי הכוס המלאה, השינוי בהרכבי הקבוצות ואופי הפעילות מוליד ומביא עימו גם הזדמנויות חדשות. למשל פעילות משותפת לאליפים ולדליתים. משהו שאיננו שגור ומקובל בימים "כתיקונם". פעילות "חד שכבתית" בשכבה הצעירה שמאפשרת מקום ומרחב גם לשוני בהתפתחות-בגרות של שתי השכבות הללו.

בשלב השני חזרנו לקיים פעילות הפגה, חלקית, לשכבות ה'-ו' (בית כולל צפצפה). כרגע כמחצית מהילדים שהיו פעילים בשכבות אלו לפני הסגר חזרו להיפגש וליהנות מהפעילות המגוונת שמתקיימת. גם כאן, אנחנו לא פועלים באופן מלא והדבר מאפשר מיקוד טוב יותר של הפעילות בהיבט

בחינוך החברתי - המשך...

את שכבה ט' מדריכים מיכל זיגלמן ואיתמר גרינבוים.
את שכבה י' מדריכה נועה, שנמצא אצלנו בשנת שירות.
בנוסף למד"צים, נוגה רשף משמשת כמש"צית בקן (מובילת שכבה צעירה).
על כולן וכולם מנצח בגאון, זו השנה השלישית איתי לוצאטי, רכז הקן שלאחרונה עבר לגור באשדות יעקב.

ביום חמישי חל יום הזיכרון הממלכתי ה-25 לזכר ראש הממשלה יצחק רבין. כמדי שנה הובילו חניכי הקן, בהובלת המד"צים, טקס לכלל חברי הקהילה. השנה, בהתאם למצב המיוחד, הטקס הוכן והוקלט מראש, והוא ישודר באופן מקוון לכלל הקהילה (באמצעות ה-Zoom). קישור לשידור יופץ ביום ה'.

אנחנו מזמינים את כלל חברי הקהילה לקחת חלק בטקס.

ומה צופן לנו העתיד?

נהוג לומר כי הנבואה ניתנה לשוטים. ועדיין מהשיח בתקשורת ניתן ללמוד כי בתחילת שבע הבא יהיה שינוי מהותי באופן הפעילות של מערכת החינוך הפורמאלית. מה צורתו עדיין לא ברור (יש כיוונים).

כמו במקרים דומים בעבר אנו נעשה את המירב על מנת למצוא את המענה המשלים, המתאים, הנדרש, באופן פעולתה של מערכת החינוך החברתי.

ייתכן וזה ייקח מעט זמן, ייתכן ונוכל כבר מההתחלה להציע מענה מיטבי. בדבר אחד אני די בטוח – זה לא יהיה השינוי האחרון, או כמו שנהוג לומר, הדבר היחיד שהינו קבוע זה השינוי.

מאחל לכולנו בריאות טובה והמשך שנת לימודים ופעילות מוצלחת ושלמה!

אמנון אביגדור,

מנהל חינוך חברתי – אשדות יעקב

בהובלת המדריכים, מיכל פרידר וינון ערב, החבר'ה עברו ערב משימתי בקיבוץ (כן, הם הגיעו גם לרפת. אבל בטוב טעם) ובסיומו התקבלו כחברים מן המניין בשכבה הצעירה. אחת הסוגיות המשמעותיות שעל הפרק הינה איך וכיצד להמשיך את קיומה של שנת המצוות.

בימים אלו החלו בנות ובני כיתה ז' את אימוני הריצה עם אילן אליהו (שנה 4 לפרויקט המבורך הזה!) וביום ו' הקרוב אנחנו מתעתדים לקיים את אירוע הפתיחה "הרשמי" של שנת המצוות – המרוץ למצוות. משחק משימות קבוצתי (קבוצות קטנות) בסגנון המרוץ למיליון המשלב ילדים והורים כאחד.

במקביל לחזרה המדורגת של מערכת החינוך החברתי לפעילות, החזרנו גם את פעילות תנועת הנוער ביישוב. מכיוון שבעת הנוכחית אין אפשרות לקיים הפעילות בצורה מלאה, אנחנו נעזרים במד"צים שלנו שמתנדבים להדריך את הקבוצות גם בעת הנוכחית.

את שכבה ד' מדריכות יעל בת חיים רוזנמן וניצן ברנס.

את שכבה ה' מדריכים סול שניר ועמית ארנון.

את שכבה ו' מדריכים אביתר משולם ועלמה שטרית. את שכבה ז' מדריכות מור גידו וטליה גרוסמן.

את שכבה ח' מדריכים קסם משה-חי ועידו ברנוף.

ארכיון אשדות יעקב איחוד

עזיבה

קיצור של עזיבת הקיבוץ וניתוק הקשר הרשמי בין החבר לקיבוץ

עגלת הדיאטה

העגלה המיוחדת של מנות הדיאטה שעברה בין השולחנות וחילקה את המנות לדיאטניקים

עגלת חלוקת חלב ודייסה בח"א

שנים רבות חילק אברהם ריקליס באהבה חלב ודייסה לילדים

עיגול

סימון של האיחוד לאחר הפילוג במכבסה ועל הסכומים בח"א

עמדות שמירה

מלפני קום המדינה - ליד הרפת, בריכת השחיה, ליד בית 25, ליד השער המערבי הישן, בירידה לזור.

עץ הגמדים

אקליפטוס גדול ליד תעלת האפס

עשב מזרוניים

עשב מיוחד בו היה גמליאל בעבור ממלא את המזרוניים, בטרם היו מזרוני גומאוויר

פ'

פארוס

רוסית, מסתם לתעלות ההשקיה

פורד

טיולית שעבד עליה בנימין ברומל

פורד, פורד דקסטה

טרקטורים בצבע כחול

המשך בעמוד הבא

אנחנו ממשיכים עם מונחים מחיי אשדות והפעם האותיות ע' – פ'. החברים מוזמנים להוסיף ערכים למילון.

תודה לאלתר ולחברים שליקטו את המילון. תודה לאירית גל שהקלידה אותו.

שאל ינאי

מילון אשדות – האות ע – פ'

עבודת חוץ

עבודת חברים מחוץ לקיבוץ

עבודת ילדים במשק

עם התבגרותם של הילדים הם עבדו בכל ענפי המשק מכיתה ה'. הילדים עבדו בבנות, גו בית, גן ירק, כרם, לול, פרדס, מספוא, בתי ילדים

עבודה שכירה

עבודה בשכר של עובדים שאינם חברי קיבוץ, שלילת העבודה השכירה ע"י הקיבוצים הביאה לעימות בין התנועה הקיבוצית לבין בו-גוריון בתקופת העליה ההמונית לאחר הקמת המדינה

עוגות שבת של פרנץ

עוגות שמרים שפרנץ היה עופה לשבת והיו טעימות במיוחד, ביחוד מיד לאחר הוצאתן מן התנור

ארכיון - המשך...

<p>מול בית מרשק, ויותר מאוחר ועד לחיסולה ב-1988 היתה ממוקמת צפונית לחברת הילדים</p> <p>פלחה הענף המכובד בין הענפים החקלאיים. הרבה שנים עיבד שטחים בנגב ליד המושבים פטיש, גילת ושרשרת ועם העברתם לידי המושבים עבר לעבד את השטחים של אשדות ברכס יששכר. השטחים נקראו באופן כולל "ההרים". שנים רבות ריכז את הענף יוסף חלק ולצידו יוסף עודד, צבי דיין, עודד גפני, שמעון ועקנין, נתן גור, אפרים היימן, אריק מעין</p> <p>פלטפורמה עגלה להובלת תוצרת חקלאית, וגם חברים וילדים לגיוסים</p> <p>פנינת צ'בה זן של ענבים בכרם.</p> <p>פסקודניאק מילת גנאי ברוסית (מתועב)</p> <p>פעיל חבר קיבוץ העובד בארגון בין קיבוצי, "בתנועה"</p> <p>פפּטצ'ה מלריה, בעיקר בשנת ה-20</p> <p>פָּקוּ כינויו של אריק פלדמן</p> <p>פקק כינוי לחבר שאין לו ענף קבוע ומשמש כפתרון נוח בידי סדרן העבודה ל "סתירת חורים" בסידור העבודה</p> <p>פרימוס כינוי למי ששובץ למגורים כשלישי בחדר או באוהל של בני זוג. בד"כ הסיבה היתה מחסור במקומות דיור. גירסה אחת לשם הזה הוא היות הפרימוס המקורי בעל שלוש רגליים</p>	<p>מיכלית תערובת. עבדו עליה יענקלה שרון, קותי פייקוב</p> <p>פּוּרוֹנְקֵל פצע זיהומי שהיה שכיח מאד אצל ילדים</p> <p>פח של השומרים פח שבו היו משאירים אוכל לשומרי הלילה. אחד השומרים היה לוקח את הפח באקונומיה. פחים דומים היו גם לרפתנים ולעובדי השדה</p> <p>פלוגת ג'ידרו הקבוצה השניה שהצטרפה לקבוצת "אחדות" בגשר ב - 1927 חברה היו עולים מפולין שבאו בעליה הרביעית. נקראו ע"ש הכפר הערבי בעמק זבולון שאדמותיו נרכשו על ידי הקק"ל באותו זמן ושם עבדו כמה קבוצות בניין בבניית קרית חיים. ואלה שמות חברי פלוגת ג'ידרו שעברו לגשר: שמואל ורבקה אפשטיין, שמואל אוסקובסקי, דב גפני, בנימין ודוניה הוז, מאיר ובלה זקצר, יצחק כהן, דוידקה נמרי, קדיש נמרי, מנשה עמלי</p> <p>פלוגת עין טבעון פלוגת קיבוץ עין חרוד, שישבה בעין טבעון, לימים כפר יחזקאל. חלק מחברי הפלוגה הצטרפו לגשר ב - 1927</p> <p>פל"ם פטרול לוחם. יחידה שהיתה מורכבת מחברי אשדות ופעלה במלחמת השיחרור וקצת אחריה</p> <p>פיאט טרקטור שרשרות</p> <p>(ה)פינוי פינוי הילדים ליגור, ולמושבה הגרמנית בחיפה במלחמת השחרור ב 18.5.1948</p> <p>פינת חי</p>
---	--

ארכיון - המשך...

<p style="text-align: center;">ס ת י ו</p> <p>אתה הולך ומריח כבר סתיו, על העצים כבר נראים אותותיו והצבעים משתנים - וגליו של הים זועפים בגלליו ומוכחים שעכשיו כבר סתיו כן, עכשיו כבר סתיו.</p> <p>האנשים פוחדים מפניו ומבקשים את הקיץ לשווא, ומנסים את הים וגליו ונמלטים מקצפו ושבריו ונוכחים שוב לדעת שסתיו כן, עכשיו כבר סתיו.</p> <p>סתיו, שהעץ מאבד את עליו ומיד מופיע אחריו חורף, אביב, קיץ, ושוב פעם סתיו.</p> <p>בחנויות כבר מוכרים את הסתיו, המחירים שוב עולים לקראתו וברחובות מהלכים בבגדיו וגם היום משנה אורותיו, ואז השמש יודעת שסתיו כן, עכשיו כבר סתיו.</p> <p>סתיו, שהעץ מאבד את עליו...</p> <p>בבוקר קר ועוד חושך עכשיו העץ בגן כבר מכר את עליו אתה שוכב במיטה על הגב ובחלון מסתכל לו הסתיו והוא מזכיר שוב שסתיו כן, עכשיו כבר סתיו.</p> <p style="text-align: center;">שלמה שומרי</p>	<p style="text-align: center;">פרד כינויו של דני שומרון</p> <p style="text-align: center;">פרדס הרבה שנים היה הגידול העיקרי אשכוליות. עבדו בו משה מלמוד, חיים יעקובסון וגידי כהן</p> <p style="text-align: center;">פרודוקטים מוצרי מזון</p> <p style="text-align: center;">פרזול סוסים המפרזל היה איציק קפלן</p> <p style="text-align: center;">פּרָטְקוֹף אנגלית, מעביר כח מן הטרקטור לכלי אחר</p> <p style="text-align: center;">פּרָלֵט זן של ענבים בכרם, בלי גרעינים</p> <p style="text-align: center;">פשיטה סוסת עבודה באורווה</p> <p style="text-align: center;">פשתה צמח שהיו מגדלים בפלחה בשנות ה-30 ו ה- 40.</p>
---	--

מרכז למידה קהילתי התנדבותי

אשדות איחוד

לפרטים נוספים, שאלות או התנדבות במרכז
אפשר לפנות ל:

שני פייקוב וטורי 050-8652400

עדי גל 050-8651943

מירב פולק 050-6555746

מוזמנים לסרוק את הקוד ולהתעדכן במערכת
השבועית ולהירשם לפעילויות.

**"ילד אחד, מורה אחד, ספר אחד, עט אחד
– יכולים לשנות את העולם"**

מלאה יוספזאי, פעילת זכויות לנערות בפקיסטן

כחלק מההתארגנות המקומית למציאת פתרונות ומתן מענה לאתגרים שהתקופה האחרונה מציבה בפנינו, צוות מתנדבות ומתנדבים מהקהילה פועל להקמת מרכז למידה קהילתי שייתן מענה אקדמי בתחומים שונים לתלמידים והתלמידות בקהילת אשדות יעקב איחוד.

בשלב הראשון, אנחנו שמחים/ות להציע עזרה לתלמידים/ות בביצוע מטלות ושיעורי בית הניתנים במסגרת הלמידה מרחוק.

בהמשך נשמח להגדיל את הפעילות עם שיעורים ונושאים נוספים (מוזמנים/ות להציע רעיונות ולהתנדב).

איך זה עובד?

- המטרה היא עזרה בהכנת משימות ושיעורי בית. בהמשך – נציע שיעורים ופעילויות מודרכות.
- בכל משבצת זמן יהיו מתנדבים/ות / מורים/ות מקצועיים/ות שיעברו בין התלמידים/ות ויסייעו.
- כל תלמיד/ה מביא את החומר הלימודי שצריך לעבוד עליו (דפי עבודה, חוברת, מטלה מקוונת וכו').
- יש להגיע עם ציוד אישי להכנת העבודות (כולל מחשב או טאבלט במידת הצורך)
- חובה להירשם מראש לכל פעילות.
- יש להודיע על ביטול השתתפות כדי לאפשר לתלמידים/ות אחרים/ות להגיע.
- חובת עטיית מסכה במהלך כל השהות במרכז הלמידה.
- מספר המקומות מוגבל - עד 6 תלמידים/ות במשבצת זמן.

- **השתתפות היא ללא תשלום!**
- **מרכז הלמידה הקהילתי פועל בחדר הישיבות (ליד המזכירות)**

במועצה האזורית עמק הירדן

כפי שנאמר על ידי אחד הדוברים שעבר כבר את גיל החמישים, ההסעות אחרי הצהריים לא השתנו מאז אני נסעתי לחוגים לפני יותר מ-30 שנה...

ניתן לומר שעל ידי עבודה יותר יעילה ניתן לחסוך למועצה מאות אלפי שקלים. ראש המועצה אמר בהקשר זה, שנושא ההתייעלות לא פשוט, והוא מקווה להתחיל בשינוי ברבעון הראשון של 2021.

בניה בישובים חלק גדול מיישובי המועצה עסוק בפיתוח ובניית שכונות או הרחבות. הנושא יוריד את הגיל הממוצע בישובים ומהווה חמצן להמשך ההתיישבות בעמק לאורך שנים. רשימה חלקית של הרחבות: אשדות אחד, אשדות מאוחד, אפיקים, מסדה, שער הגולן, דגניה א', גנוסר, חוקוק, נווה עובד ואם שכחתי ישוב מסוים - מתנצל מראש.

בית גבריאל' בהנחה שהקורונה תניח לנו מתישהו, הרצון של התושבים (שמספרם כאמור בתהליך גידול מואץ), בתרבות זמינה ואיכותית מובנת מאליה. מליאת המועצה החליטה ביחד עם הנהלת בית גבריאל' על שיפוץ מאסיבי של בית גבריאל'. כבר עתה, אחרי סגירת המסעדה, נוספו עוד שני אולמות קטנים לכנסים וישיבות וכמובן שהספריה האזורית מתפקדת כנדרש. הנסיונות להפעלת סרטים והצגות במסגרת המגבלות היה טוב בין שני ארועי הקורונה (נמכרו כל הכרטיסים) אולם כרגע הבית בהדממה, עד שיגיע מועד הפתיחה על פי הנחיות הממשלה.

תקציב גם במועצה מתפקדים כבר שנה שניה בתקצוב מאוד חסר של 1/12 מתקציב 2018. חוסר הפיתוח אינו מאפשר הגברת הפעילות, עקב תקציבים מעטים יחסית. במועצה

סוף בעמוד הבא

באופן מעשי - אני מקווה שכל המתעניינים קוראים את "מה במועצה" שיוצא כל שבוע. ברשימה זו אשתדל להוסיף נושאים נוספים.

קורונה - כרגע המצב במועצה טוב מאוד. יש במועצה שלנו שלושה חולים מאומתים מהם חייל בשרות סדיר ואחד שנמצא במעון לבעלי צרכים מיוחדים לא באזור. כל זה לאחר שהיו במועצה כבר יותר מ-50 מאומתים, חבר אחד בעמק הירדן נפטר כתוצאה מהקורונה. עקב מגפת הקורונה ועל פי ההנחיות אין קבלת קהל במשרדי המועצה התבשרנו על ביטול צליחת הכנרת אחרי עשרות שנות צליחות (הצליחה הראשונה היתה ב 1954) וכנ"ל לגבי ביטול הקפת הכנרת באופנים.

חינוך מטבע הדברים החינוך זהו אחד הנושאים המרכזיים שעוסקים בו במועצה בעקבות המצב הטוב בנושאי הקורונה, הכוונה שבשבוע הבא, ביחד עם כל עם ישראל ילמדו כיתות ג'-ד' באופן מלא וכנראה שגם כיתות א-ב יוכלו ללמוד באופן מלא. כל זה תחת מגבלות משרד הבריאות: קפסולות, היגיינה, מסכות וריחוק חברתי - חלק מהאחריות לנושא החינוך הועבר מהממשלה למועצה האזורית, כך שבטיפול גם הלימודים של כיתות גבוהות יותר.

אוטובוסים צהובים - בוצעה עבודה על ידי יועץ חיצוני לבדיקת יעילות ועלות האוטובוסים הצהובים שתפקידם העיקרי הוא להסיע ולהחזיר את תלמידי היישובים לבתי הספר ולהחזירם בשלום הביתה בסוף יום הלימודים.

בגלל שתחילת הלימודים במרבית בתי הספר היא באותה שעה, יוצא שהעומס על האוטובוסים, בשעות הבוקר בעיקר, וגם בסיום הלימודים הוא מאוד גדול ונעזרים במובילי משנה, למרות שבין השעות 09.00-13.00 העבודה מועטה יחסית.

בנוסף לכך האוטובוסים עוסקים בהסעות לחוגים בעיקר מצפון הכנרת רכס הפוריות ואלומות.

במועצה האזורית - סוף

אחות קטנה

אחות קטנה, תפילותיה לוחשת על מיטות מטופליה, 'אל נא, רפא נא למחלותיה!' תכלה שנה וקללותיה.

פושטת בגדי אשה, מתחטאת ומסתפגת עוטה בגדי לבן, נכנסת אל הקודש, דואגת מתי תנמיך המכונה נשימותיה תכלה שנה וקללותיה

ואיש מבני ביתו לא יהיה עמו בבואה להצילו ורגליה רועדות ובכל זאת לא ממנו נעו מעגלותיה תכלה שנה וקללותיה

מתי לשולחן חג אותה תחזיר מתי תחדל להלחם לאויר תשא"ף בנחת אל ריאותיה תכלה שנה וקללותיה

וכבר חצי שנה היא לא שואלת מדוע גם מול אלה שהעבידוה ורדוה רק לפעמים תבכה בשקט על שחשדוה גם ככה אין זמן לשטוח תלונותיה תכלה שנה וקללותיה

אחות קטנה בליל סדר שהופר בתיקון ליל שבועות, בחופש גדול, מי ספר? השנה בשבת, את לנו השופר את 'ונתנה תוקף', את העיפה, את מי שסועדת את 'מי במגפה' רק את עונה תשובה, רק את תפילה, צדקה, דומעת זיעה בחליפתך המחניקה את חליפתנו השנה. במדינת כל אחיותיה שלך אחות קטנה, תשא"ף וברכותיה.

ימימה מזרחי

עוסקים הרבה בהתאמת התקציב לצרכים, אך בפועל, כאשר אין בחלק גדול מהשנה פעילויות בתחום הספורט והתרבות, אין כמעט דמיון בין התקציב שאושר למועצה בדצמבר 2019 לבין מה שבוצע ב 2020 . בהנהלת המועצה ובמליאה מקבלים על כך דיווחים שוטפים.

רווחה במקום זה רק רציתי לציין את עבודתה המבורכת של חברתנו **זהר יחיאלי** שזוכה להרבה ברכות והערכה על עבודתה.

אל תשכחו לקרוא את "מה במועצה" ולהתעדכן.

שאול אלטר – נציגנו במליאת המועצה

@@@@@@@@@@@@@@@@

ביום ה', י"ב חשוון בשעות הערב יתקיים

טקס מקוון לציון יום הזיכרון לרצח יצחק רבין לציון 25 שנה להרצחו.

הטקס ישודר באמצעות Zoom. קישור יישלח בסמוך לאירוע.

הטקס בהובלת **חניכי ומדריכי קן הנוער העובד והלומד** באשדות יעקב.

אני מזמין את כלל הציבור לקחת חלק בטקס.

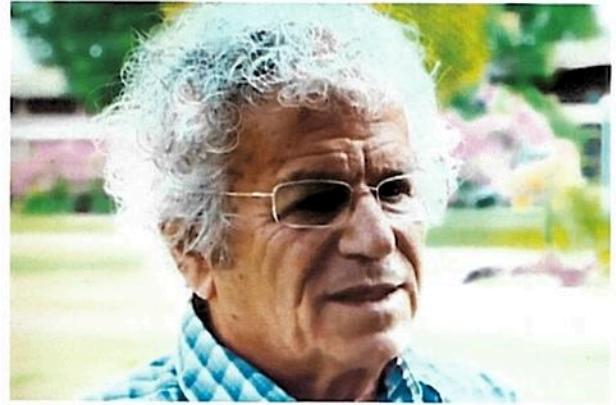
אמנון - מנהל חינוך חברתי אשדות יעקב.

שנה לעזיבת נהריים

הסכם השלום בין ישראל לירדן שנחתם ב-94 יצר אופוריה של מזרח תיכון חדש, אומר ארזי. בין הפרוייקטים הרבים שעלו אז על הפרק ולא התממשו (כמו שיקום תחנת הרכבת העות'מנית בנהריים) שמור מקום של כבוד ל"פרוייקט האגם" שעלותו הוערכה בכמיליארד דולר. דובר על מילוי אגם רוטנברג היבש במים והפיכתו למעגן סירות, בניית בתי מלון עבור כחצי מיליון תיירים בשנה ואפילו קזינו. יענקלה גדיש, בעבר הממונה על התקציבים באוצר, נלקח בתור יועץ לפרוייקט והתקבלו הצעות מאד מענינות מאנשי עסקים אמידים. אלא שכמו במזרח התיכון הישן אף פרוייקט לא קם, ותחתיו נטעו הירדנים בשטח האגם מטע תמרים גדול (מזן מגיהול) שעל פי השמועה מקורו בתרבויות רקמה מארץ הקודש.

כחבר בוועדה המשותפת הישראלית-ירדנית, שמכיר היטב כל פסיק בהסכם הנוגע לנהריים ולצופר, וגם כאופטימסט חסר תקנה, העריך ארזי שההסכם 'המשטר המיוחד' שהתקרב לשנתו ה-25, יחודש באופן אוטומטי, אולי עם שינויים קלים, משום שהוא טוב לשני הצדדים. מה שגרם לו להרהר בכך פעם נוספת, היתה פגישה עם מקורבו הירדני גנרל מנסור. תוך כדי סיור משותף שעשינו איתם באי, מספר ארזי החל מנסור ללחוץ אותי בכל מיני שאלות שהבנתי שהוא לא סתם שואל, והיתה לי תחושה לא נוחה. בעקבות הפגישה התקשרתי למשה קוחנובסקי ששימש ראש הוועדה המשותפת הישראלית ירדנית לעניני נהריים וצופר, ועידכנתי אותו, והוא פטר אותי במילים 'עזוב ארזי, אני כבר בפנסיה' הבנתי את הרמז והתקשרתי לאליקים רובינשטיין, מי שעמד בראש המשלחת הישראלית לשיחות השלום עם ירדן. רובינשטיין, שהוא ידיד אישי שלי, שמע בכובד ראש את הדברים והציע לי לפנות למטה לבטחון לאומי (מל"ל). שוחחתי עם עובדת בכירה במל"ל שביקשה שאעלה את השגותיי על הכתב וכך עשיתי, וכעבור זמן קצר שלחו אלי נציגים

המשך בעמוד הבא

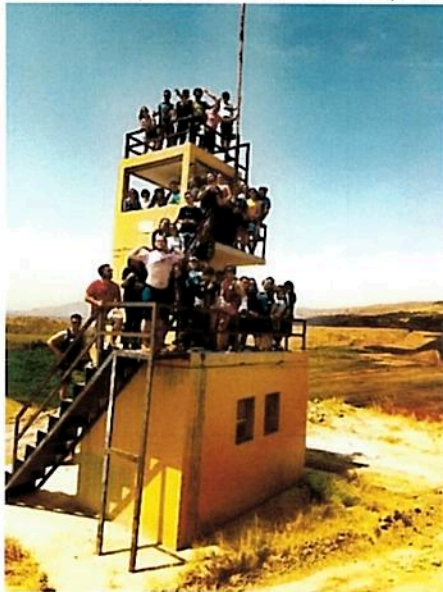

לפני שנה פחות כמה ימים, היה זה אלי ארזי, שמול כלי תקשורת מן הארץ והעולם, נעל בפעם האחרונה את השער הצהוב המוביל ל'אי השלום'. בכך תמו להן בקול ענות חלושה 25 שנות "משטר מיוחד" ישראלי-ירדני שהוכרז בשטח בן 800 הדונמים שאף זכה לכינוי המחמיא "אי השלום". השלום עם ירדן אמנם שריר וקיים, אבל השטחים החקלאיים בנהריים אותם רכש רוטנברג מעבדאללה בשנות העשרים של המאה שעברה, עומדים בשיממונם, והגישה למפעל החשמל הנטוש של רוטנברג איננה אפשרית עוד עבור ישראלים.

כשהכל כבר מאחורינו, ועל רקע הסכמי השלום המפוייסים עם המפרציות, אנחנו פוגשים את אלי ארזי, אחד מקברניטי הסכם השלום עם ירדן, מעט יותר מפוכח וקצת פחות אופטימי. שני פרקים שמסמלים יותר מכל את החלום ושיברו נרשמו כבר בתחילת הסכם השלום בנהריים. חודשים ספורים לאחר החלת המשטר המיוחד (פברואר 95) החלו באי החלו מפגשים בין משפחות מישראל ומירדן שנפגשו על הגבעה ונהנו מתקרובת עשירה ואוירה של שלום אמיתי. לא חלפו אלא מספר שבועות וההסדר בוטל על רקע סיכול נסיון הברחת אמצעי לחימה. הארוע השני היה רצח שבע נערות מבית שמש בידי חייל ירדני במהלך ביקורן באי בחודש מרץ 1997. כתוצאה מהרצח הנתעב אסר משרד החינוך כניסת תלמידים לאי והקשר הבלתי אמצעי נקטע לגמרי. אגב: הרוצח נידון לעשרים שנות מאסר בלבד ומזה כשלוש שנים הוא אזרח חופשי.

שנה לעזיבת נהריים - המשך...

יוכלו בעתיד לעבד את אדמות האי משום שבהסכם כתוב במפורש (והירדנים לא מכחישים זאת) שמדובר באדמה ישראלית פרטית עם זכויות קניין- מונח משפטי חזק מאד שאומר שלא ניתן לקחת את האדמות וכל שימוש בהן יהווה עילה לתביעה, ולכן הדבר היחיד שהם יכולים (ועושים) הוא למנוע מאיתנו להכנס דרך השער שבשטחם. במצב דברים זה עלתה מצידנו, חקלאי אשדות, מחשבה להכנס דרך מעבר שייד חוסיין (ליד מעוז חיים) ומשם להמשיך לנהריים. למרות שמדובר בעיקוף ענק, וזה לא כלכלי בעליל, החלטנו לעשות זאת את הניסיון, ורתמנו לנושא את האחים ממון, אלא שאז התברר שהגשר בצד הירדני של שייד חוסיין צר מדי, ולא מאפשר מעבר טרקטורים כבדים או קומביינים. ירדנו מזה.

מה לדעתך גרם למלך הירדני שלא לחדש את הסכם נהריים/צופר למרות שהוא מקבל מישראל סיוע במגוון תחומים?

ארזי מעריך שזו תגובה להמון דברים שישראל הבטיחה (על פי מה שטוען בית המלוכה) ולא קיימה; למשל פרויקט "תעלת הימים" שמתעכב שנים, ב"שער הירדן" (ליד טירת צבי) שאמור היה להיות 'ספינת דגלי ביחסי המסחר בין שתי המדינות. הוקם גשר

סוף בעמוד הבא

מטעמם כדי ללמוד את הנושא מקרוב. בתוך השיחות עם נציגי המל"ל הבנתי שהבקיאות שלהם במורכבות ההסכם מינימלית ביותר, מה שהביא לתחושה של מרוץ שליחים שמישהו בו שכח להעביר המקל לרץ הבא...

חלום ושיברו

תוך כדי הפגישות בינינו, ציידתי אותם במסמכים נדירים מארכיון נהריים ובהם שטר קניין (קושאן) שהם כלל לא ידעו על קיומו, ושמצביע על כך שאדמות נהריים נרכשו כחוק ע"י פנחס רוטנברג מידי האמיר עבדאללה (את המסמך המקורי איתרתי בארכיון בלונדון). הם לקחו את התיק לטיפולם תוך הצהרה שהגורם שיוביל את הטיפול בנושא הוא משרד החוץ בעזרת המל"ל. קבענו פגישה בירושלים, יחד איתי היה ראש המועצה עידן גרינבאום והנושא התחיל להתגלגל. אנשי משרד החוץ ניסו בהידברות שקטה מול הירדנים לבטל את רוע הגזירה אך לא הצליחו, משום שהמלך, בעצת יועציו, החליט לדבוק בסעיף האומר שמותר לו בהתראה של שנה לתום ההסכם, להודיע על רצונו בשינויים, והשינוי מבחינתו היה הודעה על ביטול המשטר המיוחד.

יש הערכות שונות מה הביא את המלך לשלוף את הקלף הזה, אומר אלי, דווקא בשעה שישראל מספקת לירדן כמות הולכת וגדלה של מים (הרבה מעבר להסכם המקורי שעומד על 25 מלמ"ק) ומסייעת לה בתחומי בטחון וחיזוק הכלכלה. תוך כדי מגעים מול הירדנים הבהיר להם משרד החוץ שגם אם יבטל המשטר המיוחד בנהריים הם לא

שנה לעזיבת נהריים - המשך...

האם סוכם משהו בנושא פיצוי על אובדן הקרקעות? כרגע אין סיכום, אבל הכיוון שצריך להיות לדעתני, הוא לקבל אדמות זמניות ולהפכן לקבועות.

שי הדר (גבעת אבני) שניהל את אתר נהריים בשנתים האחרונות, נמצא בחליית מאז חודש מרץ וכרגע לא רואים האם וכיצד ניתן יהיה להפעיל את המקום מחדש. עד שנסגרו המעברים אומר שי, היתה לנו תקופה מצויינת, ואחרי הרבה שנים המקום סוף סוף השאיר כסף, והנה, עוד בטרם התרגלנו למצב החדש, בא משבר הקורונה וטרף את הקלפים. חזרה מחודשת לפעילות, אומר שי, היא ענין של זמן ומביע אופטימיות שזה יקרה כבר בחורף הנוכחי. את האופטימיות הוא שואב בין השאר ממערכת היחסים והאווירה הטובה שמתקיימת עם הצבא הירדני ברמה המקומית.

אברון

מלך טוב!

לאילנה וליונתן ברקאי
להולדת הבן - מתניה
אח לאהרון
לאילנה וישראל ברקאי
להולדת הנכד!
מלך טוב לכל המשפחה!

ענק שמוביל לשום מקום ובעוד בצד הירדני מתקיימת פעילות כלשהי, ישראל לא קיימה את חלקה ולכן העסק תקוע. לירדן ניתנה הזכות להמשיך לנהל את המקומות הקדושים לאיסלם בירושלים על פי מתווה שרקם שר הבטחון דאז משה דיין, ובכל פעם שלדעת הירדנים מופר הסטטוס-קוו הם רואים בישראל אשמה; שלא לדבר על היחסים הקרירים בין בית המלוכה בעמאן למעון ראש הממשלה בבלפור. הדברים מצטברים ונערמים, ובסופו של דבר כשהמלך מחליט להגיב, המקום שהכי נוח לו, זה ביטול הסכם צופר-נהריים שעבור הירדנים מתפרש כשיבה אל האדמות הקדושות.

המלך עצמו לא אמר דבר בנושא. הוא בא עם בנו לחמש דקות בנהריים, התפלל והלך. מדוע אנחנו מדברים בשמו?

ארזי: הכבוד הערבי לא יתן למלך לומר במילותיו שהוא הושפל, אבל אנחנו יודעים שהיה עליו לחץ אדיר מהפרלמנט הירדני וגם מהרחוב לשלא לחדש את ההסכם.

וגם בשלב של הודעת המלך על ביטול ההסכם, ממשלת ישראל לא עומדת על רגליה האחוריות ומאיימת על עבדאללה בסנקציות כמו הפחתת כמות המים...

ארזי: לפני שאנחנו מאשימים את ממשלת ישראל שלא עשתה מספיק, אנחנו צריכים לבוא בטענה אל עצמנו שבמשך שנתיים של החלפת גשר נהריים לא טרחנו להכנס לשטח החקלאי ובכך העברנו מסר לצד השני שהאדמות לא עומדות בראש מעיינינו.

האם בנקודת הזמן הנוכחית אפשר לומר שהעסק אבוד?

ארזי: אני לא אומר שזה אבוד וגם לא אומר ההפך. ישנה הידברות מול הצבא הירדני ואני מעריך שבתאום מראש עם יחידת הקישור ניתן יהיה בתנאים בתנאים מסויימים לחזור ולבקר באי ואולי אף להגיע אל מפעל החשמל של רוטנברג.

האם ההסכמים מול מדינות המפרץ וסודן עשויים לשנות את האווירה בירדן כלפי הסכם השלום? זה יכול להשפיע אבל התוצאות לא תהינה מיידיות

עכבר הכפר בעיר הגדולה

אותי, קל, ללא משקל, שט עם הרוח מצד לצד ומתרומם כלפי מעלה. מאושר.

מכיוון שאני ממעט לראות טלוויזיה ולא מרבה לישון, תפסתי את החוט של הבלון שלי ונכנסתי בהרבה התלהבות לעסוק בענייני הפרטיים.

האמת, לתקופה הזו תכננתי לקחת משימות קיבוציות, תכננתי לעסוק בשילוט עצים בקיבוץ (כמו שעשיתי בנהרא), לצבוע עמודי תאורה דהויים בחצר הקיבוץ, להתנפל על אזור גינת הפיקוס, אבל בגלל הצורך לפנות את הבית למשפחה של בתי (שי ואלון אורבך +3), נשאבתי לעסוק בארגון הבית, הזמנתי מתקן לדלת שכבר שנתיים חורצת את הרצפה, עשיתי סדר ומיון של שמיכות ומצעים, מסתבר שהיו לי ההמון סטים, יודעי דבר אמרו לי שארבעה סטים זה מספיק, ביחד עם ליאורה נבחרו החמישה, (הלכתי על בטוח), הכי טובים והשאר נמסרו למכבסת הקיבוץ. בעזרתה של ליאורה גם מיינתי את הבגדים שלי וגם כאן מילאתי כמה שקיות שנמסרו הלאה. ואז החלטתי לעשות סדר בכוננית/ כוורת עמוסת, ספרים, דיסקים, אוגדנים. למרות שלפני כ-3 שנים עברנו דירה ונפטרנו מהרבה דברים, מסתבר שיש עוד הרבה, וכך נפרדתי הפעם מעוד 100 דיסקים, מעוד 30 ספרי קריאה ועיון, 30 ספרי ילדים, 20 ספרי בישול. את שישים הספרים, שאני עוד לא יכול להיפרד מהם (רוצה לקרוא שוב) ארזתי כדי לקחת איתי למודיעין (הראשון שקראתי שוב היה פו הדב ונהניתי מקריאתו יותר מאי פעם) ואז עברתי (ועדיין עובר) על אוגדנים עם המון ניירת שחלקה לא רלוונטי: דפים מהבנק, דפים על ביטוח ותיקונים של הרכבים שהיו לנו, אוגדנים עם דפי תקציב, דפים על הפנסיה, קרן השתלמות, ביטוח סיעודי. יש אומרים שבנושאים האלה מספיק לשמור את הדף האחרון אבל ליתר בטחון שומרים גם את הקודמים. אז עכשיו זרקתי אותם. יש לי גם אוגדנים עם מידע על הקיבוץ, אוגדנים עם

סוף בעמוד הבא

פרק ראשון: פתאום שקט

ב 30.9.2020 ואני עוד מעט בן 69, סיימתי את תפקידי כמזכיר הקיבוץ ובעצם, לראשונה בחיי, אני לא עובד. לראשונה בחיי אין לי אחריות לאנשים אחרים, לקהילה, לסביבה, לעסקים.

כבר לא מעסיקות אותי השאלות האם המזכיר הוא מנהיג או מנהל? (יש אומרים מנהיג ואני לא מנהיג, יש אומרים מנהל, אז איזה סוג של מנהל אני?), האם לקיבוץ נחוץ חזון? (יש אומרים בלי חזון אין טעם לשום דבר). האם נחוצה משמעות מיוחדת לחיינו כאן? (יש אומרים רק אם יש משמעות יש צמיחה, יש הצלחה). האם נחוץ שיהיה לנו תפקיד בחברה הישראלית? (יש אומרים לכל ישוב צריך להיות תפקיד בחברה הישראלית). ובכלל מה זה קיבוץ 2020? האם יש צורך בדיון ערכי, בשיח? איך עם שמירה על השוני בקיבוץ, שומרים על המשותף? האם הקיבוץ זה משפחה, בית או ארגון? מה הערכים שלו? איך מפתחים גאוות יחידה? (על איזו יחידה מדובר? רק חברי קיבוץ, כל חברי הישוב, תושבי האיחוד והמאוחד ביחד?)

פתאום שקט! שקט מהשאלות הנ"ל, שקט מהנושאים הגדולים (בניית שכונה, דיור לצעירים שלא בונים, שיוך מגרשים, פנסיה מוקדמת, תקנון סיעוד, ביטוח חדש לדירות, עתיד חדר האוכל), שקט מהשאלות הקטנות (שכן שמפריע לי, ענף שנפל, פנצ'ר ברכב הקיבוץ). שקט מקבוצות הווטסאפ: מנהלי קהילה בעמק, מנהלי קהילה בעמקים, נקלטים, בונים, וותיקים, הנהלה כלכלית, הנהלה חברתית, צוות רווחה, צח"י... שקט ממיילים שלא מספיק לענות עליהם והם מצטברים ומעיקים, שקט מטלפונים שמבקשים, צריכים, כועסים, רק רוצים...

שמעתי על מנהלים שמסיימים תפקיד והשקט הזה מכניס אותם לאי שקט. לי הוא הביא שמחה... שקט.

אני מרגיש כמו בלון הליום ששחררו אותו ואני מתעופף חופשי, בלי שאף אחד מחזיק

עכבר הכפר בעיר הגדולה - המשך...

להמשיך בזה שם.

יש לי כאן בקיבוץ עוד הרבה בני משפחה יקרים. אז כמובן, אגיע לבקר. להתראות בשבילי הקיבוץ.

יונתן אלתר - מודיעין-מכבים-רעות

'פעמיים כי טוב' בימי קורונה

מועדון 'פעמיים כי טוב' בהובלתו של דובי שושני שינה את פניו בימי קורונה, ועבר לניצוחה של **ליבי גולן**, אשת הרווחה והבריאות שלנו.

מידי שבוע יוצא דף אירועים לוותיקי הקיבוץ. נפגשים, כמובן, לפי הנחיות משרד הבריאות.

נפגשו עם עינת, מזכירת הקיבוץ להיכרות, עם לימור לוי סדנה 'ממשרד לצמיחה', ועם ניב ליש על שיוך הדירות. מתכנסים תחת עץ הפיקוס הבנגלי ליד 'בית אחדות'. שומעים, שואלים ומקבלים תשובות...

תודה לליבי על המפגשים והפעילויות השונות.

חומר על מחלות שלי ושל הדסה, חומר על טיולים בחו"ל וטיולים בארץ ששמרנו מתוך מחשבה שנרצה לעיין בו, מתוך תקווה שאולי ניסע לשם שוב, אולי נרצה להעביר לחבר... בקיצור, אני מנסה לעשות את עצמי קל יותר וגם להקל על ילדי שיצטרכו יום אחד...

במסגרת הסדר הזה שאני מנסה לעשות ראיתי שיש לי הרבה דיסקים עם אירועים משפחתיים: החתונה שלי, חתונות הילדים, בר מצוות, ימי הולדת 60, 50, 40... אבל כבר אין לי DVD, וגם במחשב הנייד שקניתי כבר אין כונן לדיסקים אז החלטתי לממש רעיון של שאול ינאי לפתוח "גוגל דרייב" **משפחתי**. "דרייב" זה מקום שכל בני המשפחה יכולים להיכנס אליו ולראות בו תמונות וסרטים של המשפחה. ישבתי אצל שאול, למדתי את הנושא, שאול גם יודע להמיר סרטי DVD לדיגיטאלי (שאפשר לשמור במחשב), נתתי לו הדיסקים, שאול המיר אותם ושלח אלי במייל ואני העברתי אותם ל"דרייב" הזה, כמו כן העברתי לשם אלפי תמונות של חתונות ילדי, בריתות, חגים, טיולים שלהם ושלנו בחו"ל, שהיו שמורות במקומות שונים במחשב. בקיצור הרבה שעות מחשב שנותנות הרגשה טובה. תחושה שאני מתמצא ויכול למצוא סרטים ותמונות ביתר קלות. כאמור, כל ילדי יכולים להיכנס לשם, לראות וגם להוסיף. נראה אם ישאירו את כל העבודה עלי או יוסיפו דברים משלהם.

מהפך, אם עד היום הכי חשוב בפירמידה שלי היה לדאוג לצרכים של האחר, כשעבדתי בתיירות (14 שנה) זה היה לאורחים, כשעבדתי במזכירות (17 שנה) זה היה הקיבוץ, החברים, החברה. התכניות שלי לתקופת הפנסיה היו להמשיך לתרום לחברה ופתאום אני מוצא את עצמי מקדיש את הזמן לעצמי. להפתעתי אני מרגיש עם זה טוב, ואני שמח על המהפך הזה ומרגיש שכנראה הגיע הזמן.

אני עובר לגור בעיר מודיעין. יש לי עוד המון עבודת מיון ותיעוד של ניירת, תמונות, וסרטים, הכנסתי הכל לארגזים ולוקח איתי

יד הכורת

את כלל תושבי השכונה) שנשירת פרחי הסיגלון בחודשי הקיץ מהווה עבורם מטרד יומיומי (בעיקר לכלוך) הוחלט לגזום את ענפיהם. גיזום היא פעולה חיונית ואף הכרחית לתפקודו של העץ, ושמירה על יחסי הגומלין בינו לבין הסביבה (בתנאי שמלבינים את ענפיו מיד לאחר הפעולה, מה שלא נעשה במקרה שלנו!), תוך הקפדה יתרה שהפעולה תעשה **במועד הנכון** ועל ידי **איש מקצוע** וזאת לאחר שניבחנו כלל הגורמים, כולל סיכויי שיקומו של העץ בעקבות הגיזום. במקרה שלנו, דומה שהיד על הגרזן היתה נמהרת מדי.

סיגלון חד-עלים או יקרנדה (שם מדעי: *Jacaranda mimosifolia*) הוא עץ ממשפחת הביגונויים. המקור לשמו הוא פריחתו בגוון סגול-כחול, ועליו החדים. מוצאו של הסיגלון הוא דרום אמריקה משם נלקח לאזורים חמים רבים ברחבי הגלובוס לרבות אפריקה והמזרח התיכון. העץ הובא לארץ ישראל בימי המנדט הבריטי (יש הסבורים שהטמפלרים הביאו אותו) לנטיעה באזורים החמים, אך הוא נקלט בהצלחה גם במקומות מוגנים בהרים.

דומני שכל בר דעת, קל וחומר בעמק הירדן שהוא אחד האזורים החמים בארץ, יודע גם בלי שעשה בחינה מדוקדקת, שגיזום עצי נוי באוגוסט, שהוא החודש החם בשנה (והשנה היה חם במיוחד!) עלול להביא תוצאות הרסניות ובלתי הפיכות, ובכל זאת יד הכורת ניצחה את הליכלוך אך ככל הנראה הפסידה את העצים (שמונה מתוך 11). למזלנו, מספר עצי סיגלון הנטועים סמוך לגינות של חברים (עמליה, קיים) לא נגזמו, ובכך ניצלו מגזרת השמד. אז מה הביא את 'פרנסינו' להחליט על צעד כה קיצוני, בלתי סביר ואף יקר, דווקא בעיצומו של החודש החם בשנה? להם הפתרונים ולנו התהיות. אני משוכנע שכוונתם היתה טובה ומתחשבת (להיטיב עם דיירי השכונה הסובלים מאימת הפרחים הסגולים) אבל התוצאה חברים, ובואו נודה על האמת, מחרידה וכנראה גם

המשך בעמוד הבא

המראה הנשקף בימים אלה של תחילת הסתיו בין בתיה של "שכונת הפרחים" רחוק מללב. שמונה מתוך 11 עצי הסיגלון שניטעו שם לפני למעלה משני עשורים על פי תוכנית סדורה של אדריכל נוף, נגזמו בקיץ הנוכחי (שהיה חם במיוחד) באופן שניתן להגדירו בצורה סלחנית "בלתי מקצועי" ובשפה קצת פחות מכובסת "כסאח". לציבור נודע דבר הגיזום המתקרב בעקבות דיווח של מזכיר הקיבוץ (שסיים בינתיים את תפקידו) שבין יתר התחומים שהוא מופקד עליהם, נמצא גן הנוי, על כך שלאור "תלונות דיירים" (לא ברור מי הם אותם דיירים והאם מייצגים

יד הכורת - המשך...

הגיזום הטוב ביותר כולל השארה של ענפים חשובים או ענפי שלד היוצאים מהענף המוביל בזוית של 60 מעלות לערך. ענפים שיוצאים בזווית צרות יותר יהיו רגישים לשבר בנקודת החיבור כתוצאה מעומס על הענף. יש להותיר ענפים מכל צידי הגזע כך שיתקבל נוף סימטרי ככל הניתן. כאשר יש מספר ענפים היוצאים מאותה הנקודה יש להשאיר ענף אחד. ענפים ארוכים מידי יש לקצר בכדי להפחית את רגישותם לעומסים ובמקביל לאפשר הסתעפויות נוספות.

הפריחה ושלכת הפרחים של עץ מיוחד זה, היוו השראה לסופרים ומשוררים מפורסמים שהירבו בשבחו, כפי שתיראו להלן.

שירו של **שאל טשרניחובסקי** ממאי 1934 'שירת היקרנדה', נפתח בשורות: "יהיו אֶשֶׁר יהיו, – פֶּלֶם / סוּפֶם: אֶל קוֹל שׁוֹפֵר / יִפְלוּ נוֹפְלִים, בְּיוֹם נִבְלָם / בְּעֶרְמוֹת עַל פְּנֵי עֶפֶר, / כְּעֶרְמוֹת פְּרָחֵי-לֵילֶךְ / הַיִּקְרָנְדָה." יהיו אשר יהיו

**סופם: אל קול שופר
יפלו נופלים, ביום נבלם
בערמות על פני עפר,**

**כערמות פרחי- לילך היקרנדה .
ומי יודע חלומם
חלמו על פרשת
צל דמיונותיהם, הנם
בערפל נמוג לאמ.**

**כערפל דק של לילך היקרנדה שידח
היקרנדה... (והשיר נמשך ונמשך כאורך
הגלות)**

יזהר סמילנסקי, בסיפורו "הנמלט" בונה סביב עץ הגיקרנדה הצומח ליד באר בפרדס, בועה על-זמן מופלא; אותו חיזיון של נשירת הפרחים שהביא את טשרניחובסקי המבוגר לחוש בו את כליון הכל הופך אצל יזהר לתחושה עזה של יש; זמן של ילדים. יזהר יוצר חיבור עמוק עם תנועות-נפש וזיכרון

סוף בעמוד הבא

בלתי הפיכה. עדיף היה בנסיבות האלה, עם כל הצער שבדבר, לעקרו מן השורש, ובלבד שלא לתת להם למות בייסורים קשים, כפי שמספרות התמונות.

עבור קוראינו שוחרי הנוף והסביבה, ליקטנו (באדיבות "ויקיפדיה") מעט מן החומר הרב הקשור בעץ מיוחד זה.

עץ היקרנדה הוא אזרח ותיק בארץ, העצים ראשונים ניטעו לפני כשבעים שנה ויותר. אותם ראשונים עדיין חיים בינינו, חיוניים ופורחים מדי שנה. זהו עץ נשיר מותנה, שברוב חלקי הארץ משיר את כל עליו, כנשיר אמיתי. בבגרותו מגיע לגובה של 15 מ' ולקוטר של 8-10 מ'.

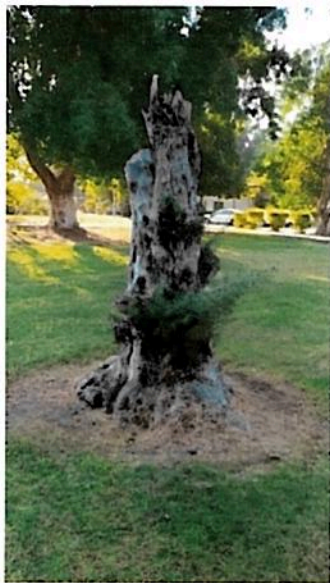
הבלבוב של העץ מתחיל באביב המאוחר - סוף חודש אפריל ובמהלך חודש מאי. העלים מנוצים פעמיים והעלעלים מסתיימים בחוד אופייני, ומכאן שמו של העץ. הסיגלון זקוק לעיצוב בצעירותו, בשל אופי צימוח נמרץ. הגזע הראשי עשוי להגיע לגובה של שלושה-ארבעה מטר מבלי להתפצל, ודורש התערבות בעזרת מזמרה כדי לגרום לגדילת ענפים משנית. בשל הצימוח המהיר והזוויות החדות של הענפים, דרושה התערבות מתמדת של הגנן לאורך שנות חייו הראשונות של העץ.

עצים בוגרים גם הם זקוקים ליד מעצבת ומכוונת, כדי למנוע שבר ענפים ברוחות החורף החזקות. פתיחת חובו של העץ למעבר רוח, הסרת ענפים יבשים ודילול ענפים כבדים ימנעו נזק לעץ ואף ימנעו נזק לרכוש ולנפש. העץ מתאים לשתילה בגנים גדולים, בפארקים ובשדרות רחבות ידיים. ניתן לשתלו אף בגינת הבית, במידה ומידותיה מאפשרים זאת.

בספרות הגננית מהעולם מוזכרים עצים שטופחו מפרטים בעלי מידות קטנות יותר, והם משמשים כעצים לגינות קטנות. בסוג סיגלון ישנם כחמישים מינים, רובם גדלים בדרום אפריקה. מעטים העצים שנתגלמו בהם כה הרבה תכונות גניות טובות לעומת חסרונות מועטים כמו בסיגלון

יד הכורת - המשך...

התמר שבחצר) אלא שבניגוד לעצי התמר שנכנעו ליד הכורתת, ולמרות שעובדי הנוי 'מקפידים' באופן עיקבי לרסס את הסורים הפורצים מן הגזע, מתעקש הזית לפרוץ בכל פעם מחדש. על זה נאמר במקורותינו "וכאשר יענו אותו, כן ירבה וכן יפרוץ..." הלואי שגם הסיגלונים יצליחו למרות שהסיכוי קלוש.

אברון

עמוקים וכמוסים ועם הווייה של אור ותחושות וזמן שמעבר לזמן השעוני. זמן של חירות גמורה. הבועה הכחלחלה, החום ופעילות המשאבה שבפרדס נאספים להיות מקום של לב. זו אולי נקודת השיתוף העמוקה שבין טשרניחובסקי ויזהר, זוהי נקודת ה"חלום לילך", ואולי היא גלומה במציאות במראה הפריחה המופלא של עצי הג'קרנדה, אם עוצרים ומביטים בהם ממש".

עץ פיקוס שנגזם ומת ליד יענקלה שרון

צמד סיגלונים חשופי שמש שכל הנראה נידונים למוות ביסורים קשים

ולסיום, אנקדוטה מקומית: נופו של עץ הזית שבתמונה התחתונה נכרת לפני מספר חודשים, כנראה מפאת גילו המופלג, בעוד הגדם הושאר באדמה (בדומה לגדמי עצי

חדש על המדף

חולות נודדים / שרון צוהר

חולות נודדים הוא רומן סוחף וקצבי המשלב מתח ורומנטיקה שיתפסו אתכם בבטן ולא ישחררו עד לדף האחרון. הגבר הזה, שנכנס לחיינו השלוים בחווה כמו טורנדו הרסני, ריסק את חיי הקומונה השקטים שאליהם התרגלנו ובנה אותם מחדש, ובצורה טובה יותר". והרבה ארוטיקה

לי נקם ושילם : היישוב, השואה וקבוצת הנוקמים של אבא קובנר / דינה פורת

הספר לי נקם ושילם מתאר ומנתח את קורותיהם של כחמישים צעירים וצעירות יהודים, שבתקופת השואה נאבקו בגרמניה הנאצית בגטאות, ביערות ובמחנות. כשנפגשו אחרי המלחמה על אדמת אירופה, נוכחו לדעת שאיבדו את כל עולמם, ונשבעו לנקום בגרמנים נקמה נוראה, עין תחת עין.

בית הקברות של שימשונה / גבריאל שאול

"בית הקברות של שימשונה" הוא מסע התבגרות מרגש וציורי, שאהבת הטבע והחי ספוגה בו. בלשון עדינה ומדויקת משרטט גבריאל שאול קיבוץ בישראל של שנות השמונים, מבעד לעיניו הרואות כול של ילד אמן, יחיד ומיוחד. זהו ספר שובה לב המיועד לילדים גדולים ולהוריהם. ספר נוגע ללב, ואפילו קצת מטריד. "איך היינו ומה עשינו."

שבת שלום מהספרייה

ברוריה

האי של נשות הים - ליסה סי -

האי של נשות הים הוא אפוס היסטורי הנפרש על פני כמה עשורים, החל בשנות ה-30 של המאה הקודמת ועד תחילת המאה ה-21. הספר חושף לפני הקורא סיפור דרמטי ובלתי נשכח של נשים ונג-סוק ומי-ג'ה נפגשות כשהן בנות שבע, והופכות לחברות בלב ובנפש. למרות הרקע המשפחתי השונה, הופכת חברותן האמיצה מקור כוח ותמיכה בשנים הסוערות שחולפות עליהן באי הקוריאני ג'ג'ו. מומלץ מאוד

הלב תמיד זוכר

בעיירה קטנה בבורמה בשם קאלאו, חי בו-בו הצעיר עם דודו או-בה. לבו-בו יש כשרון יוצא דופן: הוא יכול להביט בעיניו של אדם, לשמוע את מחשבותיו ולהבין ללב. הוא אינו זוכר את אמו, אותה לא פגש שנים ארוכות, בעוד את אביו הוא פוגש אחת לשנה. מה הסיבה שאמו שומרת ממנו מרחק? אומרים לו שהיא חולה אבל הוא לא מבין מדוע אינו יכול להיות לצדה.

נחלת עולם / שלומית אברמסון

נחלת עולם, הרומן הרביעי שלה, מתכתבת שלומית אברמסון עם המיתולוגיה הארצישראלית ורוקמת סביב משפחתם של לייב החולם וסופי העצובה סבך של סיפורים ודמויות ספק קומיות ספק טרגיות. את כל אלה מלווה רוחו הטובה והנבונה של אלפונסו דה מולינס, השאור-הנצחי שעלילותיו הן עלילות הגורל היהודי באשר הוא.

תבשילים חריפים מהמטבח הטטארי / אלינה ברונסקי,

בהומור חד ובכתיבה יוצאת דופן מתאר הספר מסע קומי-טרגי שנמתח על פני שלוש ארצות ושלושה עשורים, ושבמרכזו אישה אחת בלתי נשכחת, שעבורה כל האמצעים כשרים בדרך להשגת המטרה. ספר מבריק. מהביקורות: כתוב היטב וקריא מאוד, מומלץ ביותר, ספר חובה.

מי ומה באשדות

ותחנת מילוי מצברים בטר-פלייס שלא עבדה אפילו יום אחד. אבל הפלטות הענקיות וגושי הבטון של ספנקריט נותרו ערימות ערימות. נראה שהיחיד שזה מדיר שינה מעיניו, הוא עמית רז, שפנה לשלל גורמים בכתב ובעל פה ובמקרה הטוב נענה במשיכת כתף.

לפני שנים אחדות הוחלט ביוזמת הנהלת הקהילה לעודד הקמת יזמויות שיביאו למעורבות של חברים בפעילות חברתית ותרבותית. חברים התבקשו להציע יוזמות, להציג בפני הציבור ולבקש את אמונו, כאשר שלוש היוזמות שיזכו במירב קולות הציבור יקבלו סכום של עשרת אלפים ₪ כל אחת. שלוש היוזמות שהציבור בחר בהן היו:

עץ הפיקוס - אתר שעשועים אתגרי בניהולם של עמרי מנטל וגיל אלטר- הוקם אתר בסמוך ל'כישורי חיים', הושקע בו כסף, נעשתה תוכנית רעיונית, אפילו ט"ו בשבט התארח שם, אלא שאז גיל נסע לשליחות בחו"ל ועמרי, שמגדל שלושה בנים צעירים, התקשה לייצר פעילות רצופה והעסק גווע מעצמו.

פאב מקומי בניהולם של אורן ראובני וארד בן דוד לא הוקם ולא הושקע שם כסף. שני היזמים אנשים עסוקים והסיפור התמסמס. **מאמי-לי** מועדון לאמהות בחופשת לידה בניהולן של אודי כהן ואדמית פלג מצוי במתחם 'בית אחדות'. הפרוייקט היה פעיל עד משבר הקורונה, אומרת אודי, כאשר בחלק מהזמן הפעילות מתקיימת עם התינוקות ולעיתים לאמהות בלבד. ברגע שהמצב יאפשר הפעילות תתחדש, מבטיחה אודי.

סוף בעמוד הבא

"מה במועצה" של שבוע שעבר נכתב שהמועצה האזורית עמק הירדן החליטה, בשיתוף עם מארגני צליחת הכנרת - כי האירוע הגדול והוותיק, שלא בוטל מעולם, ומתקיים ברציפות מאז 1954, לא יתקיים השנה בשל מגבלות הקורונה. אלא שאז, בעקבות יוזמה של כתב ערוץ כאן 11 רובי המרשלג ודובר המועצה עמי כברי, הוחלט לקיים צליחה במתכונת מצומצמת, ולו כדי שלא לקטוע את הרצף הנמשך 67 שנים. ליוזמה הצטרף ראש המועצה **עידן גרינבאום** שחיין עבר בזכות עצמו, **גל מלמוד**, השייך למועדון היוקרתי של וותיקי הצליחות (49 במספר!), רכז הספורט של המועצה תמיר מייזלס וילדיו וכן משה קדם בן-ה-88 מתל אביב, שלא החסיר עד היום אף צליחה. שלא כבשנים עברו, הצליחה יצאה הפעם ביום חמישי 29.10 בשעה שש וחצי בבוקר במסלול (הקצר) שבין מעגן לחוף ירדן כנרת, והצולחים (11 במספר) הודיעו שמתחייבים לשמור על כללי הבטיחות. ערוץ כאן 11 עם הכתב רובי המרשלג, ליוו את הארוע ויסקרו אותו לתקשורת.

אם הרגשתם ריח שריפה באויר בתחילת השבוע לא טעיתם. המוקד הפעם היה בירידה לזור, שם מצוי ריכוז של עצי תמר שנכרתו על ידי שכנינו מצפון ועוד מיני גיאנק שהשלכתם במזבלה מסודרת עלול לעלות כסף רב, אז מה שחסר כדי להצית את חבית חומר הנפץ הוא ניצוץ קטן, שיירי מדורה או מה שלא תרצו. לכבות זה כבר סיפור יותר מורכב. למזלנו הרוח היתה חלשה ומנעה מהאש להתפשט אל בתי הרשת הסמוכים.

לפניכם תזכורת למפעל לבניה מתועשת "ספנקריט" שהיה ואיננו אבל מזכרות השאיר למכביר. השטח בו שכן המפעל עד שסיים את דרכו, יועד לטובת מתחם תעשייה גדול (מוטרולה, זוכרים?) שמה שיצא ממנו עד כאן היא תחנת דלק אחת שעובדת (סונול)

מי ומה באשדות

גג הנפחיה הוסר האסבסט נשלח לקבורה ובית המלאכה הראשון של דלהמיה יהפוך בקרוב למעבדת מחשבים. חדש מפני ישן תוציא. אם בעסקים עסקינן אי אפשר לא להתפעל מהרנסנס שעובר על ענף הבנות שלנו שמתחית הרשימה בעבר, מזנק חזק קדימה. אוֹרְן ראובני אומר שהפרי שלנו מצויין ומבוקש מאד בשוק וגם המחיר עדיין סביר, ולכן צריך לקטוף כמה שיותר.

אהת life!

עלון 1554

עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער – ברכה פונדק
עימוד – אירית גל
צילום עלון – אתי רון

פעם היה משחק התערבות "משלוש יוצא אחד", אז כך קורה גם במקרה שלנו. ביקשתי ממנהלת משי"א את התייחסותה לנושא אך לא קיבלתי תגובה. ומה אתם אומרים??

הסתיו כבר כאן וזה מורגש בכל פינה כאשר צבעי הרקיע משתנים משעה לשעה, ובעוד והעננים לובשים ופושטים צורה החצבים שוברים שיאים של חיוניות. שעון החורף שנכנס במוצ"ש רק מעצים את תחושת הסתוויות והשבוע חגה מעלינו עדת שקנאים. עכשיו לא נותר אלא לבקש מבורא עולם מנת גשם שתפיג את אבק הקיץ ותרווה את שדותינו הממתנינים לזריעה.

תמיד ידענו שהסינים הם עם חרוץ וממושמע שמקפיד על קלה כחומרה ולכן אין זה מפתיע לראות אותם צועדים בשעות אחר הצהריים/ערב כאשר הם עוטים מסכות על פניהם, כמו גם תולים את הבגדים המכובסים על קולבים המונחים על עצי ההדר הסמוכים.

